

Ti, kteří nás předešli

Jakub Vavrečka

Hřbitov připomínal spíše velkou prodejnu lamp. Tisíce malých svíček dodaly tomuto prostoru úplně jinou atmosféru. Skoro by se řeklo, jak je tu útulno, kdyby nefoukal ostrý vítr. Inu, je listopad a všichni oslavují Památku zesnulých. Všichni kromě Honzy, který s maminkou navštívil dnes večer už třetí hřbitov a hroby neznámých tet a babiček už mu lezou krkem.

Honza, malý pihovatý klučina, byl jednou nohou v ministrantské komži, druhou však stále u klukovských lumpáren. Už se těšil, jak zítra půjde na hřbitov s Pavlem. Loni si přinesli spoustu dobrých svíček a krásných květin! Škoda je nechat na hřbitově, kam „stejně nikdo nechodí“.

Z jeho úvah ho vytrhla maminka, která se vrátila s čistou vodou: „Honzíku, podrž mi támhle ty květiny, já vyměním vodu ve váze.“ – „Už zas?!“ obořil se na ni Honza. „Vždyť jsme ji měnili před chvílí!“ Částečně měl pravdu, ale to bylo na jiném hřbitově a u jiné vázy.

„Ták, a ještě se pomodlíme,“ vyžvala maminka svého synka. Ten jen nuceně sepnul ruce a nasadil zbožný výraz. Aspoň tak mohl lépe promyslet zítřejší návštěvu hřbitova. To bude Pavlík koukat!

Další den byl Honza jako na trní. Už se nemohl dočkat, až se setmí a on vyrazí na večerní lov. Ve své roztržitosti ale zapomněl na dva domácí úkoly. Modlil se a prosil Pána Boha o pomoc. Ale ani on, přestože je všemocný, nepřemístí sešit do Honzovy aktovky.

Další hodinu sám sobě nadával, jak mohl být tak naivní a spoléhat na Boha. Ale potom zaslechl, jak se jeho spolužačky bavily: „A včera jsem byla u babičky, a ta nám dala spoóóoustu koláčů...“ Honzík si taky vzpomněl, jak vždycky rád jezdil k babičce na čerstvé pečivo, i na to, jak včera neochotně klečel nad jejím hrobem. A začal se modlit: „Babíčko, ty ses mě vždycky zastala, prosím, pomoz mi i tentokrát a přimluv se za mě!“ A v duchu slíbil, že pokud

to dobře dopadne, pak dneska večer nikam nepůjde.

Poslední hodina byla hodina pravdy. Úkol se sám nenapsal, a tak Honzovi nezbylo nic jiného, než se omluvit: „Paní učitelko, já se omlouvám, já jsem včera neměl čas, protože jsem byl na hřbitově.“ Starší, brýlatá učitelka chápavě pokyvovala hlavou, zatímco zbytek třídy burácel smíchem. Najednou Honza všeho litoval. Že chtěl obrát mrtvé, protože „oni už stejně nic nevědí“, i že ze sebe udělal šaška. Že se zase nechal unést ďáblem a stál proti své rodině. Že chtěl ublížit bezmocné osobě, ještě k tomu té, která ho měla ráda.

Paní učitelka se nad ním smilovala, protože věděla, že Honza začíná ministrovat.

A jeho slib byl slibem. Hned po hodině zajde za Pavlem a přemluví ho, aby nikam nechodil. A zítra, ještě přede mší, zajde za panem farářem ke zpovědi. Vždyť taky jednou umře. A nikdo neví kdy. Honza si váží toho, že má „spojení“ s jednou osobou, která ho již předešla...

BARVÍNEK

Magazín pro zvědavé děti Barvínek vysílá Radio Proglas každé úterý ve čtyři odpoledne a opakuje v sobotu v 9.30. Pro následující týdny se těšte na tato povídaní:

PROSINEC – „zbožný“

- 2. 12. Adventní – rozhovor o adventních zvycích s p. Vojáčkovou ze skanzenu na Veselém kopci
- 9. 12. Jak žije Ztracená kapela
- 16. 12. Telefonická soutěž Riskuj
- 20. 12. Repríza rozhovoru s otcem Martinem (z II. 11.)
- 23. 12. Práce salesiánů v naší republice
- 30. 12. Práce horské služby

LEDEN – „plný umění“

- 6. 1. Keramický – s návštěvou keramické dílny a spoustou zajímavostí o hrnčičích a keramicích
- 13. 1. Jak se žije architektům – za oponou zajímavého povolání
- 20. 1. Telefonická soutěž Riskuj
- 24. 1. Repríza pořadu o salesiánech (z 23. 12. 2002)
- 27. 1. Výtvarný – mnoho tipů pro všechny, kdo mají šikovné ruce

Havířovští ministranti vyhrávají míč

Víte, proč se ministranti z Havířova nemohou dočkat jara? Přece proto, že budou moci konečně vyzkoušet svůj fotbalový míč, který vyhráli při slosování nových objednávek v tomto čísle!

Další míč je ve hře!

A aby nebyli sami, koho budou o Vánocích svrbět kopačky, o fotbalový míč budeme losovat i příště!!! Cože? Že je to nespravedlivé? Že se toto losování týká jen nových čtenářů, kteří pošlou objednávku Tarsicia? Ale kdepak! Míč může vyhrát každý!!! Stačí Tarsicia doporučit svému kamarádovi, známému nebo příbuznému klidně desítky kilometrů od vás a v případě jeho vylosování se kutálí stejný míč i na vaši adresu.

Tak na nic nečekejte a rychle pište esemesky kámošům z tábora, které by Tarsicius mohl zajímat. A víte, že by teď mohl být Tarsicius zajímavý pro každého kluka? Od příštího čísla totiž bude mít, dá-li Pán Bůh, BAREVNOU OBÁLKU!!! A věřte tomu, že brzy nezůstane pouze u obálky!

Jakub Vavrečka

Můj první web

Co dokáže počítač?

XXII. díl

www.jakpsatweb.cz

Jeden počítač toho umí hodně. O tom jste se jistě mnozí přesvědčili, buď sami, nebo prostřednictvím této rubriky. Co když se teprve několik počítačů spojí dohromady! Nejen doma nebo s kamarády na „paření her“, ale přímo s celým světem! Určitě víte, že taková síť existuje. Říká se jí internet.

Snem mnoha kluků je mít vlastní internetové stránky. Přijít do školy a pochlubit se zbrusu novou webovou adresou. A co takhle webovku, jak se internetovým stránkám taky říká, udělat pro farnost, pro naše sdružení ministrantů? Jenže jak takové stránky vytvoříme?

Nejdůležitější otázky

O čem chceme na svých stránkách psát? Na internetu existují tisíce stránek. Nejjednodušší je samozřejmě psát o něčem, co nás zajímá – třeba o oblíbeném seriálu, zvířatech... A co takhle zkusit téma, které jsem navrhl v předcházejícím odstavci, tedy web farnosti nebo místního sdružení ministrantů?

Jak se budeme starat o **aktualizaci**? Bude vůbec nějaká? Není nic horšího než stránky, které zvou na akce, které už dávno proběhly – potom je třeba stáhnout pozvánku a nahradit ji článkem z akce, fotkami apod.

Je vhodné najít si nějaké **spolupracovníky**, kteří nám budou se stránkami pomáhat (psát články, umisťovat je na internet, pokud ho doma nemáme, nebo třeba opravovat chyby).

Kdo bude stránky **navštěvovat**. Děláme webovku pro vážné zájemce nebo pro náhodné návštěvníky?

Jak budou stránky **vypadat**? Nejlepší je vzít si tužku, papír a stránky si načrtnout. Anebo se vydáme na prohlídku jiných (třeba křesťanských) stránek – a necháme se inspirovat. Nesmíme se ale bát toho, že se nám zpočátku nebude dařit svoje nápady realizovat.

Kde stránky **umístíme**. Tento problém můžeme řešit později, až budeme mít stránky vytvořené. Dnes existuje řada serverů (i křesťanských), které poskytují webový prostor zdarma.

Co potřebujeme ke tvorbě internetových stránek...

Asi se budete divit, ale nic. Tedy vůbec nic zvláštního. Samozřejmě počítač, potom nějaký internetový prohlížeč (třeba Internet Explorer), abychom si mohli stránky prohlédnout, a libovolný textový editor (třeba Poznámkový blok, Notepad). Vše je standardní součástí vašeho operačního systému. Připojení na internet k vlastní tvorbě nepotřebujeme.

...a k připojení na internet

Abychom se se svými stránkami mohli pochlubit na celosvětové síti, musíme je tam nejprve umístit. Způsobů se nabízí celá řada. Pro začátečníky by mohlo postačit připojení přes běžnou telefonní linku, tzv. dial-up [čti: dajl'ap].

Na výkonu počítač samotného příliš nezáleží – i obyčejné Pentium je na internet výkonné dost. U modemu je dnes již standardem rychlost 56 kbps s protokolem V90. Kabel, kterým spojíme telefonní linku s počítačem, stojí okolo 4–5 korun za metr.

Bližší informace vám poskytnou v lepších prodejnách výpočetní techniky, kde vám taky poradí, co dělat, pokud nemáte telefonní linku nebo chcete rychlejší připojení. V tom případě je však třeba počítat s vyššími poplatky (od 1000 Kč za měsíc) nebo shánění sousedů, kteří by se s vámi podělili o sdílené připojení. Podrobnosti by ale byly na další článek.

Nejvíce naučí praxe

Do příštího čísla si všechno můžete vyzkoušet. V případě jakéhokoli dotazu se můžete obracet na e-mail jvavreka@tarsicius.cz. Znovu se setkáme v příštím čísle. Dozvíte se něco o formátování písma (barva a velikost textu, tučné písmo, kurzíva... atd.)

HTML = HyperText Markup Language = jazyk pro popis hypertextu

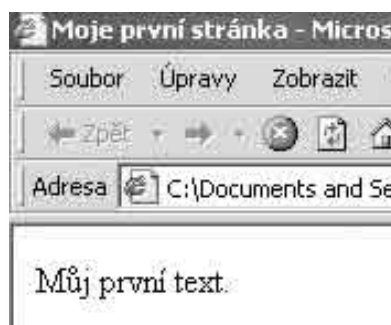
Webové stránky jsou většinou (ty jednoduché, které budeme tvořit) psány jazykem HTML. Prohlížeč si stáhne jednoduchý program a podle něho vypisuje obsah stránky.

Základem HTML jsou tzv. tagy. Tagy jsou párové nebo nepárové. Všechny jsou uvozeny znaky < a >. Napišeme je stisknutím kombinace kláves pravý Alt + čárka a pravý Alt + tečka. Párové tagy (což je většina) začínají <tag> a ukončeny jsou </tag>. Nejlepší bude ukázat si to na příkladu.

Otevřete si poznámkový blok a pište:

```
<html>
<head>
<title>Moje první stránka</title>
</head>
<body>
Můj první text.
</body>
</html>
```

Soubor uložte s příponou .htm nebo .html (menu Soubor -> Uložit jako -> Typ souboru: Všechny soubory), třeba s názvem první.html. Automaticky se změní ikona, a pokud na něj kliknete, měl by se otevřít v prohlížeči (jakékoli pokusy o připojení k internetu nebo konfiguraci připojení zrušte) a vypadat přibližně takto:

Všimněte si, že v horním modrém pruhu se zobrazil titulek stránky, který jsme napsali do sekce <title>. Zkuste ho změnit!

Text, který jsme napsali do sekce <body>, se zobrazil v bílém okně prohlížeče.

Každý html soubor je uvozen párovým tagem <html> na začátku a </html> na konci. Ten je ještě rozdělen na hlavičku <head>, </head> a vlastní tělo <body>, </body>. Do hlavičky se zapisují některé důležité údaje jako titulek <title>, </title> nebo informace pro prohlížeč. Vše, co napíšete do sekce <body>, ovlivní to, co se skutečně zobrazí.

Ještě se hodí nepárový tag
. Ten napíšeme všude tam, kde chceme, aby končil řádek. Tak můžeme dosáhnout dělení delšího textu.